

Svedočanstvo

KAŠALJ

Micha (Nemačka)

6. jula 2006.

„Zadivljujuće je posmatrati Biološke Zakone na delu”

Dana 21. septembra 2005. godine, u mom rodnom gradu je konačno započet jedan građevinski projekat, koji je već dugo bio u fazi planiranja. Glavna obilaznica je bila potpuno blokirana za saobraćaj, jer je do oktobra 2006. trebalo obnoviti dva mosta. Zbog ove blokade došlo je do značajnih promena u saobraćaju. Da bi se on što lakše i što normalnije odvijao, i da bi se smanjilo preopterećenje na dolaznim pravcima, nekoliko ulica je pretvoreno u jednosmerne.

Tog dana po podne, vozio sam do starog dela grada, i dalje prateći uobičajenu saobraćajnu situaciju na koju sam bio naviknut dugi niz godina.

Sledećeg dana, 22. septembra, radio sam noćnu smenu. Kao i obično, oko 5:45 ujutru me je zamenio kolega, i ja sam kolima krenuo kući. Nekoliko dana ranije, deo moje rute na putu do kuće je izmenjen sistemom jednosmernog kretanja koji su nametnuli radovi, i ja sam na to bio spreman. (Osim toga, izmene u saobraćaju su objavljene u lokalnim novinama nedeljama unapred).

Dakle, 23. septembra oko 6 sati ujutru, krenuo sam prateći svoju uobičajenu putanju do kuće. Još je bilo mračno a zora je veoma lagano svitala.

Jedna od dvosmernih ulica kojom sam morao da idem duga je oko 600 metara, opisujući polulevo skoro pun krug, tako da je otvoreni put predamnom bio vidljiv samo nekih 40 metara. Prateći uputstva predznaka smeru, a prema novim saobraćajnim propisima (sada je to jednosmerna ulica), prešao sam u levu traku. Pored mene, u desnoj traci, primetio sam automobil koji me je sustigao.

Kao što sam već pomenuo, upravo sam završio noćnu smenu koja je bila posebno stresna. Zato sam i bio po malo umoran i samo sam imao želju da se bacim u svoj krevet.

Odjednom, oko 100 metara dalje, u mojoj traci se niotkuda pojavio par farova. Snopovi svetlosti su me zaista zasenili kao par fotografskih bliceva. Uprkos mom umoru i potpunom iznenađenju, instiktivno sam skrenuo u desno, potpuno svestan da bih mogao da udarim u auto sa moje desne strane.

Automobil koji mi je išao u susret me je promašio za samo nekoliko centimetara, a čak se ni sudar sa automobilom pored mene nije dogodio. Srećom, njegov vozač je uspeo da delić sekunde pre mene vidi automobil koji se kreće u pogrešnom smeru, i da pokrene manevar paničnog kočenja.

Dakle, nesreća koja je eventualno mogla imati dalekosežne posledice nije se dogodila, ali me je šok katapultirao iz umora i doveo u potpuno budno stanje

Vozač koji mi je dolazio u susret nastavio je svojim putem mrtav hladan, i mislim da sam primetio kako mi u prolazu pokazuje srednji prst. Izgledalo je kao da uopšte nije svestan svoje greške!

Pošto sam se uverio da je drugi vozač dobro, sav rastrešen odvezao sam se kući. Da ne bih zabrinuo ženu i ćerku, nisam im rekao ništa o ovom događaju. Dugo mi je trebalo da zaspim.

Tog vikenda sam opet morao da radim noćnu smenu, i primetio sam da spavam gore nego ikad.

U nedelju, dva dana kasnije, moji i ženini roditelji došli su nam u posetu. Mom ocu je bio rođendan. Dok smo pili kafu, tema razgovora se prebacila na izmene u saobraćaju i na vozače-huligane. Tada sam prvi put progovorio o svom bliskom susretu.

Tokom noći između nedelje i ponedeljka, počeo sam da **kašljem** [faza isceljenja]. Posle podne 26. septembra, slučajno sam imao zakazan sastanak sa prijateljem terapeutom koji se poslednje dve godine bavio Germanskom Novom Medicinom. Posetio sam ga, jer sam želeo da saznam više o njegovom radu.

On je primetio da kašljem, i hteo je da zna koliko to dugo traje, i da li sam se našao u stresnoj situaciji koja mi je izazvala osećaj da nemam vazduha. U tom trenutku mi ništa nije padalo na pamet.

“To mora da je **konflikt teritorijalnog straha**”, nastavio je.

Konflikt teritorijalnog straha? Pomislio sam na svoje radno mesto, i objasnio svoj strah koji je proizilazio iz situacije na poslu. “Ne, nije to. Ako se sa tim suočavaš već godinama, i situacija polako postaje sve gora, onda se to može isključiti. Ali, ako ti je šef ovo rekao sasvim iznenada, onda može biti” odgovorio je.

Nastavio sam da razmišljam šta bi mogla biti ključna stvar.

U ovom slučaju je važno šta ja smatram svojom teritorijom.

Prvo što mi je palo na pamet je moj dom, zatim kvart u kome živim, mesta koja posećujem. Konflikt podrazumeva duboko osećanje straha ili pretnje unutar tog područja.

Temeljno sam premišljao i vrteo po glavi, ali nisam došao ni do kakvog zaključka.

Gotovo usput, pomenuo sam svoj bliski susret od petka ujutru, i ispričao mu sve detalje. Moj prijatelj terapeut me je prekinuo, i rekao: „To je!”

„Moolim? Kako?”

„U tom trenutku, smatrao si tu ulicu i tu levu traku svojom teritorijom” pojasnio mi je. „Taj vozač je zapretio zauzimanjem tvoje teritorije. U najmanju ruku, ti si to tako doživeo kad ti se dogodio DHS.”

Bio sam jednostavno zapanjen. Bilo mi jasno – to je to! Razrešenje konflikta za mene je bila žurka uz kafu u nedelju, kada sam svima ispričao sve, i kada sam takođe primetio da imam prilično snažne telesne reakcije.

Na kraju bih hteo da kažem da je u narednih nekoliko dana moj kašalj postao još jači. Par dana sam čak imao i upalu pluća. Tri dana kasnije, kašalj je prestao.

Zadivljujuće je posmatrati Biološke Zakone na delu.

Pozdravi,

Micha

Na engleski prevedeno sa originalnog nemačkog dokumenta

Prevod: Dr Radmila Jonić

Izvor: www.LearningGNM.com